

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er ikke for at være polemisk, men jeg bliver nødt til at spørge, hvordan Socialdemokratiet bedømmer det politiske håndværk, når det i dag bliver oplyst her fra talerstolen, og det har været offentligt kendt siden den 26. februar, at regeringen arbejder med et program for ansættelse af akademiske medarbejdere i mindre virksomheder inden for det nuværende beskæftigelsesprogram. Det bliver fremlagt her fra talerstolen, det er tilgængeligt, og vi burde oven i købet være sammen om dette program, for det ligger inden for »Flere i arbejde«.

Hvordan føler man sig som ordfører, når sådan noget overhovedet ikke er blevet undersøgt, og når der ikke er taget nogen kontakt? Den socialdemokratiske ordførers tale bar jo præg af, at det overhovedet ikke er blevet undersøgt. Man fremsætter et forslag i Folketinget, men for flere måneder siden har regeringen sat det samme i gang, bare mere målrettet mod de ledige.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man skal være både døv og blind, hvis man ikke har kunnet forstå de meninger, regeringen har fremført om det forslag, Socialdemokraterne har fremsat. På baggrund af det, vi indtil dato har hørt beskæftigelsesministeren sige, og det, der har været skrevet i forskellige tidsskrifter, må vi komme dertil, at man ikke finder, der er grundlag for at støtte forslaget, og derfor er vi i den situation, at jeg kunne sige det, jeg gjorde i min ordførertale.

Men jeg har også kvitteret for, at ministeren er interesseret i at bryde isen ved at give udtryk for, at det kan holdes inden for »Flere i arbejde«. Derfor synes jeg, at hele den retorik, hr. Flemming Oppfeldt kom frem med, da han holdt sin ordførertale, sådan set ikke rigtig var på sin plads, og hvis der er nogen, der skulle have lært noget af det, der er blevet sagt tidligere, er det nok hr. Flemming Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg gør opmærksom på, at den 26. februar fremlagde regeringen et forslag, som bl.a. går ud på at løse akademikerarbejdsledigheden ved hjælp af fire initiativer.

Det ene initiativ hedder privat jobservice for ledige akademikere; det andet initiativ hedder

nye initiativer til fremme af jobtræning og løntilskud; det tredje initiativ hedder udbredelse af erhvervs-ph.d.-initiativer, og det fjerde hedder forbedrede ordninger for erhvervsinnovatører. Det er jo store tiltag, der langt overstråler det, som oppositionen er kommet med i dag.

Jeg er ikke sur over, at oppositionen er kommet med et forslag, men jeg synes bare, vi kunne spare megen tid og arbejde langt mere kvalificeret, hvis man tog udgangspunkt i det, som ligger inden for det eksisterende program, for så kunne vi gøre det meget bedre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For mig handler det altså ikke om, om man ligger langt over, eller man ligger langt under. Det handler om, at der er blevet fremsat et beslutningsforslag, og at regeringen har nogle tanker, som vi lige har hørt.

Kl. 19.10

Hr. Flemming Oppfeldt refererer til, at de tanker går tilbage til februar måned. Hvorfor så ikke komme i gang med arbejdet? Hvorfor så ikke give tilslutning til beslutningsforslaget her, når det kan indgå i »Flere i arbejde«? Hvorfor så ikke vedtage det i stedet for at bruge al den der retorik på, at det er noget forfærdeligt noget? Vi er jo sådan set enige om, at det handler om, at der skal gøres noget for de små virksomheder, og at der skal gøres noget for, at akademikerne får mulighed for at komme ud og gøre det, det er nødvendigt at gøre ude i disse virksomheder.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jamen det er her, jeg mener, det politiske håndværk svigter. Den politiske håndværker ville jo vide, at regeringen havde lavet et sådant program, den politiske håndværker ville jo vide, at Akademikernes Centralorganisation er med i det, og hvis man ikke vil kontakte regeringen, fordi man er berøringsangst i dette tilfælde, kan man da kontakte Akademikernes Centralorganisation.

Alle vil sige, at tingene er i fuld gang. Lang, lang, lang tid før det beslutningsforslag, vi trækkes med i dag, kan føres ud i livet, er regeringen ude over stepperne og gør noget for de ledige, mens hr. Ole Vagn Christensen står tilbage med et forslag fra 1994, som den daværende SR-regeringen skrottede og hældte i havet, fordi det var alt for dyrt og upræcist.